

men retfærdige Straffe, men de bliver ikke dømt ved en summarisk Proces. Det danske Folk har altid sat Retten og Rettens Pleje højt. Sagerne vil efter Forslaget faa en Behandling, som er et gammelt Kulturfolk værdig.«

Det af Justitsministeren fremsatte Lovforslag gennemførtes med en enkelt, i Folketinget foretaget Ændring. I den følgende Redegørelse for Lovens Indhold er denne Ændring tillige med nogle Bemærkninger, som de to Tings Udvalg knyttede til forskellige af Lovens Bestemmelser, omtalt ved Gengivelsen af de paagældende Paragraffer.

§ 1. Ifølge Retsplejelovens almindelige Regler vilde Sagerne efter Straffelovstillægget af 1. Juni 1945 blive behandlet som Nævningesager. Dette vilde føre til et meget betydeligt Antal Nævningesager med deraf følgende Forsinkelse af Sagerne og Bebyrdelse af de paagældende Nævninger, og man er derfor i Stedet gaaet den Vej at lade Sagerne behandles som *Domsmandssager* og paakendes ved *Underret* i 1. Instans. Herom bestemmer Paragraffens Stk. 1:

Sager, i hvilke der — alene eller i Forbindelse med andre Forhold — rejses Tiltale efter Lov om Tillæg til Borgerlig Straffelov angaaende Forræderi og anden landsskadelig Virksomhed, behandles og paakendes i 1. Instans ved *Underret*, jfr. § 2, efter Reglerne i *Retsplejelovens Kap. 80.**)

Stk. 2 henfører endvidere under Lovens Regler de Sager, hvori nogen sigtes for forud for Besættelsen af Danmark den 9. April 1940 at have *begunstiget dennes Iværksættelse* eller for den nævnte Dato at have *medvirket til Besættelsens Gennemførelse*, inden der af kompetent dansk Myndighed blev givet Ordre til Modstandens Ophør.

De Handlinger, der nævnes i Stk. 2, havde det været paatænkt at optage i Straffelovstillægget; men da de i Forvejen var strafbare efter Borgerlig Straffelov, og da man fandt det betænkeligt at give Straffebestemmelser tilbagevirkende Kraft *ud over* 9. April 1940, nøjedes man med at lade de processuelle Bestemmelser i denne Lov finde Anvendelse paa de nævnte Sager.

Til § 1 knyttede begge Tings Udvalg Bemærkninger. Folketingsudvalget var enigt om, at de i Loven omhandlede

*) Om Tiltale og Domsforhandling for Underret m. m.